12/12/2019

Όταν οι Βορειοηπειρώτες νέοι “πέταξαν” για την ελευθερία

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Ένα από τα βασικά θέματα που σχετίζονται με τη ζωή των Βορειοηπειρωτών πριν την πτώση του κομμουνιστικού δικτατορικού καθεστώτος στην Αλβανία, **είναι εκείνο της ελευθερίας.** Όχι μόνον εκτός, αλλά και εντός της χώρας, κυρίως οι νέοι πάσχιζαν να υψώσουν το ανάστημά τους απέναντι στην τυραννία και να ορίσουν μόνοι το ριζικό τους.

Επιμέλεια: Πρακτορείο ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Ο αγώνας για την πολυπόθητη ελευθερία, αλλά και για την εξασφάλιση όλων των δικαιωμάτων δε σταμάτησε ποτέ. Κάποιες φορές μαζικά και κάποιες άλλες μεμονωμένα, φανερώνονταν συνεχώς ο αδάμαστος χαρακτήρας των Ελλήνων.

12 Δεκεμβρίου του 1990, τέσσερεις νέοι από το γνωστό χωριό Αλίκο των Αγίων Σαράντα, αψηφώντας κάθε κίνδυνο, αποφασίζουν να δραπετεύσουν από το άθλιο κράτος – στρατόπεδο συγκέντρωσης του Ε. Χότζα και των συν αυτώ συνεργατών του.

Παρά το φόβο που είχε ριζώσει βαθιά στην ψυχή όλων των Ελλήνων, εκείνοι με τόλμη και θάρρος προχωρούν απτόητοι προς την ελληνοαλβανική μεθόριο. Το πέρασμα του ηλεκτροφόρου συρματοπλέγματος φαντάζει τιποτένιο εμπρός στην ανάγκη της φυγής, η οποία στην περίπτωσή τους είναι μονόδρομος. Ή θα φύγουν και θα ζήσουν ή θα αφήσουν τα κορμιά τους νεκρά στο χώμα. Ξαφνικά οι στρατιώτες – συνοριοφύλακες πυροβολούν και εκτελούν εν ψυχρώ τα παλληκάρια. Και ποιο το αποτέλεσμα; **Ακόμη τέσσερεις άνθρωποι νεκροί και παρατημένοι, να κείτονται άταφοι για παραδειγματισμό των υπολοίπων, πλάι στα ηλεκτροφόρα πλέγματα.**

Κι όμως, αυτοί οι νέοι αποτέλεσαν την ύστατη θυσία, το αίμα τους θέριεψε και οι μανάδες με τους λοιπούς συγγενείς και συγχωριανούς, δεν άντεξαν άλλο να ζούσε υποταγμένοι μέσα στο φόβο. Η οργή τους άγια και λυτρωτική. Ξεχύθηκαν στους δρόμους, αψήφησαν το στιγματισμό και οποιονδήποτε άλλο εχθρό και σαν χείμαρρος όρμησαν και ύψωσαν τα ύψωσαν τα άψυχα σώματα των παιδιών, τα οποία οδήγησαν μέσα στην ερειπωμένη και σχεδόν κατεστραμμένη εκκλησιά του χωριού.

Όσοι ακολούθησαν τη σιωπηλή νεκρική πομπή και όσοι δε δίστασαν να φωνάξουν «Αλία δολοφόνε», ήταν σίγουροι πως κατά τις επόμενες ημέρες ένας – ένας θα πληρώσει βαριά το τίμημα αυτής του της αντιδραστικότητας. Κι όμως όλοι μαζί πορεύτηκαν στα πρώτα βήματα του αγώνα. Μέσα σε μια πρωτόγνωρη αναστάσιμη επανάσταση, που έκτοτε θα σηματοδοτούσε την έναρξη μιας νέας εποχής για τον αιματοβαμμένο τους τόπο.

Και μέσα σε όλα, η κινητήριος δύναμη της πρώτης απελευθερωτικής εξέγερσης σε όλη την Αλβανία, οι μορφές των τεσσάρων νέων: **Αηδόνης Ράφτης, Θανάσης Κώτσης, Θύμιος Μάσσιος, Βαγγέλης Μήτρου.**

Θ. Κώτσης
Α. Ράφτης